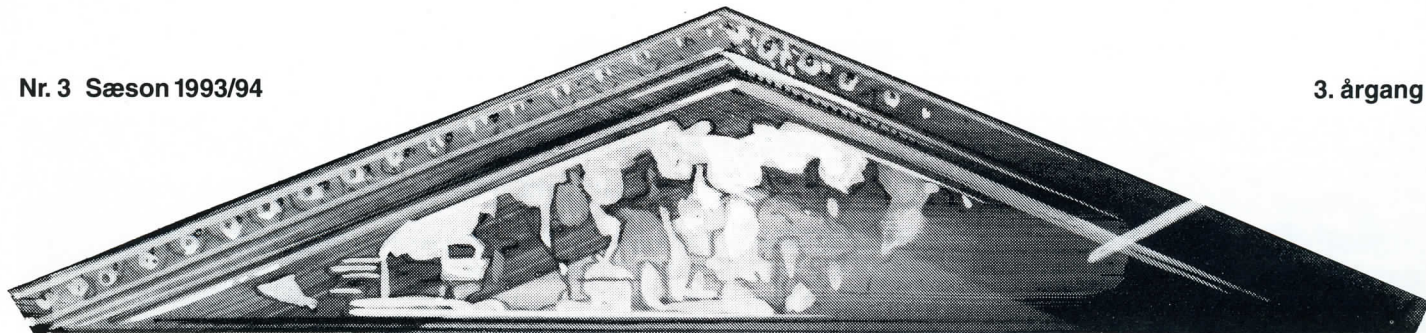

KLAR SCENE

AARHUS TEATER

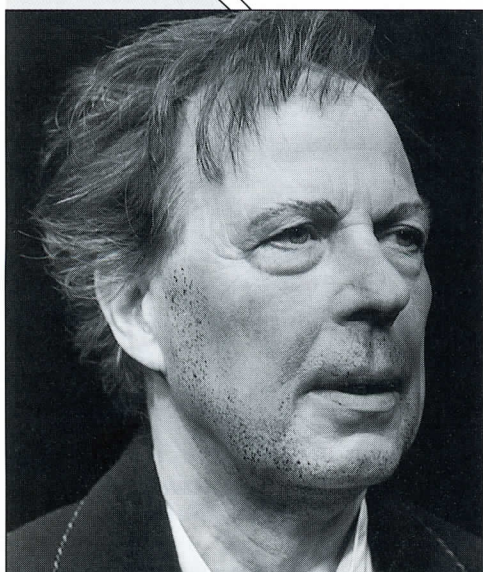

FOTO: IB HANSEN

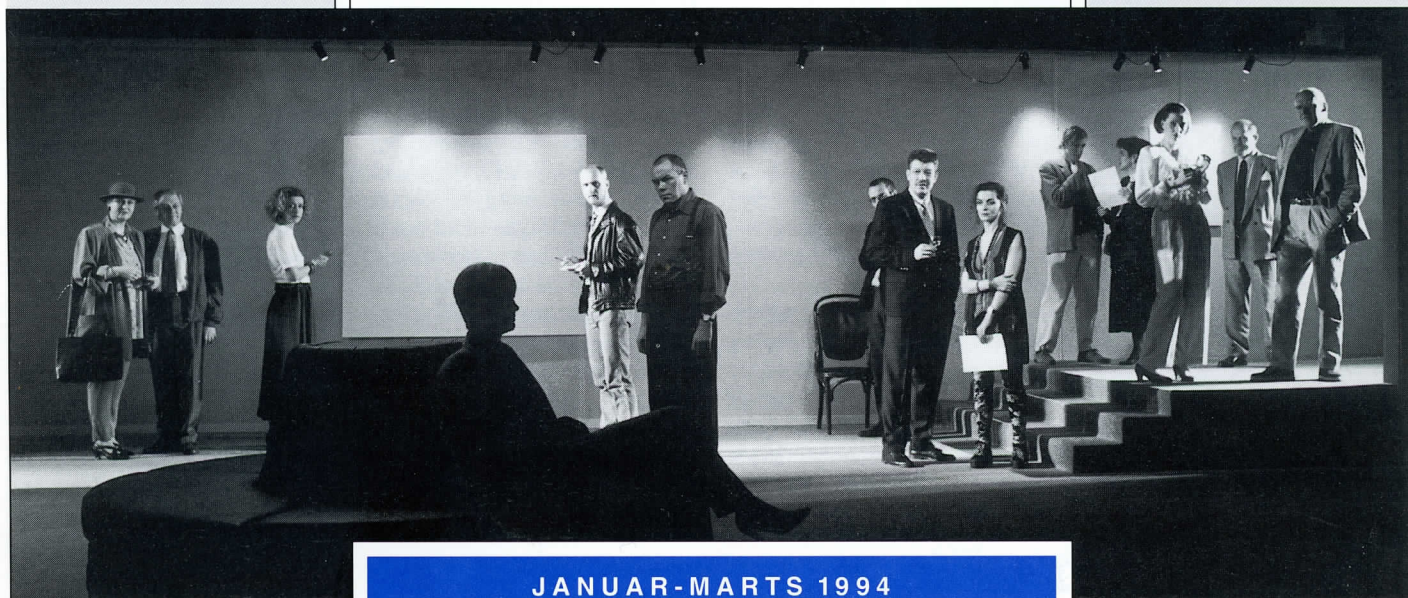
FØR STORMEN

Asger Bonfils og Charlotte Bøving (portrætterne) leger med magiske kræfter i Shakespeares »Stormen« på Store Scene, mens en broget hverdagsrealisme udfolder sig i Botho Strauss' »Gensynets trilogi« på Studio (billedet nederst). Læs om de aktuelle forestillinger, en nært forstående publikumsdag og en forårstur til Odense inde i bladet, der bl.a. også indeholder interviews med Asger Bonfils, med scenefunktionær Børge Christiansen – og med manden, der har set samtlige forestillinger på Aarhus Teater i over 50 år.

God fornøjelse!

FOTO: IB HANSEN

JANUAR-MARTS 1994

FOTO: JAN JUL

KONTAKTEN

Langsomt, men sikkert, er der kommet liv i »Kontakten«, teatrets brevkasse ved billetkontoret, som er åben for publikums spørgsmål og kommentarer.

Jenni Koch, Vejlbj Vænge 160, 8240 Risskov, har tre spørgsmål: 1) Hvorfor findes der ikke trøjer og badges med teatrets logo på? 2) Passer det, at Stig Rossen ikke længere spiller Tordenskiold? 3) Hvornår er der åbne prøver igen?

SVAR: 1) Det gør der faktisk også, men der er ikke mange tilbage. Måske får vi lavet nye i næste sæson. 2) Både ja og nej. Nordmanden Øystein Wik har i en periode på Gladsaxe Teater spillet Tordenskiold, men Stig Rossen er tilbage i rollen på turneen i foråret – og dermed også på Aarhus Teater 27. maj – 18. juni. 3) Lørdag 12. februar – se side 5!

Mette og Marie – efternavne og adresse mangler, bum-bum – synes, at Klar Scene er et udmærket blad, men foreslår en fødselsdagskalender for skuespillerne. Det må vi overveje. De spørger også, om skuespilleren Lars Simonsen ikke var elev på Aarhus Teater og sammen med bl.a. Bue Wandahl spillede med i »Klokkeren fra Notre Dame«.

SVAR: Det er rigtigt – »Klokkeren fra Notre Dame« var afgangsforestilling for Skuespillerskolens 4. års elever i foråret 1990.

Lena Stouby, Selmersvej 26, 8260 Viby J., takker for »en foreløbig pragtfuld sæson« og spørger, hvad en dramaturg egentlig laver.

SVAR: Aarhus Teater har en fuldtids- og to deltidsansatte dramaturger, som planlægger repertoiret i samarbejde med teaterchefen. Kort fortalt er det dramaturgens opgave at læse manuskripter, holde sig orienteret om opsætninger i ind- og udland, knytte kontakt til f.eks. dramatikere, oversættere og instruktører og at rådgive teaterchefen om bl.a. forestillinger og rollebesætninger.

Vi overgiver os. End ikke husets ældste medarbejdere kan hamle op med Børge Møller-Madsen som teatergænger. I efteråret var det 50 år siden, han første gang gæstede Aarhus Teater. Og derefter har han set alt, hvad vi har spillet – på samtlige scener. »Jeg har aldrig set en dårlig forestilling, men selvfølgelig nogle, jeg har brudt mig mere om end andre«, fastslår Børge Møller-Madsen, fhv. studielektor ved Marselisborg Gymnasium. »For mig er teater en passion, og min kone Inge nyder det også. Hun var ikke teatervant før vi blev gift, men jeg tør nok antyde, at hun er blevet det«.

Selv startede han som 5-6 årig med »Nøddebo Præstegaard« på Folketeatret i fødebyen København og var godt vant, da han som nytillflyttet indledte »karrieren« på Aarhus Teater med en ung Kjeld Petersen i William Saryans »Livet er jo dejligt« i oktober 1943. Det var dengang, et teaterprogram indeholdt instrukser i tilfælde af luftalarm og de dyreste pladser på 1. parket kostede 4,50 kr.

1. balkon, 1. række nr. 40 – sædet nærmest kongeløgen – er hans foretrukne placering på Store Scene, men teatrets mest trofaste abonnent tager også gerne plads på de mindre scener, hvor »man kan lege og eksperimentere«. Det fremgår også, når han fra de senere år fremhæver Brian Friels »Dans under høstmånen« (Studio 1992) og Lars

Noréns »Og giv os skyggerne« (Stiklingen 1993) som store oplevelser.

Opførelser som Goethes »Faust« i 1944, Shakespeares »Hamlet« i 1953 og Becketts »Vi venter på Godot« i 1956 har – blandt mange andre – også gjort uforglemmeligt indtryk på den nu 80-årige Børge Møller-Madsen, der gerne peger på Gunnar Stryhn som en af sine yndlingsskuespillere gennem tiderne: »Han var de små rollers mester«.

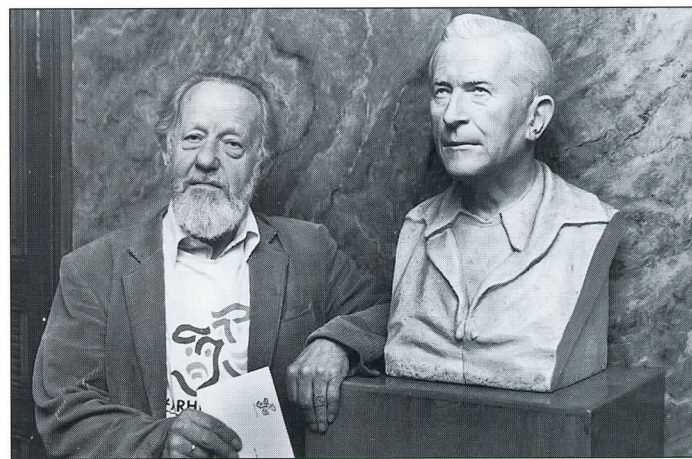
»I det hele taget er det ensemblespillet, der har kendetegnet Aarhus Teater og gjort det til mit teater. Jeg foretrækker den harmoniske holdindsats, hvor ingen får lov at dominere, men alle bidrager til at skabe en levende og nuanceret forestilling«.

Børge Møller-Madsen har også

en anden forklaring på sin trofasthed over for scenekunsten: »Teatret kan ikke erstattes af TV. Selv den bedste TV-opførelse blegner ved siden af den ægte vare«.

Han nøjes heller ikke med at se passivt til. I en særdeles aktiv pensionisttilværelse er Børge Møller-Madsen en flittig foredragsholder og kan i denne sæson bl.a. øse af sin viden i 10 omgange under overskriften »Strejftog i dansk teaters historie«, en foredragssække arrangement af Århus Pensionistsamråd.

Det skal tilføjes, at han på det seneste ikke blot har kunnet fejre guldbryllup med Aarhus Teater, men også med fru Inge. Vi har ønsket tillykke med et velfortjent friabonnement for næste sæson.

Børge Møller-Madsen i selskab med »sin« første teaterdirektør, Erik Henning-Jensen.

GAMLE PLADER EFTERLYSES

Peter Beck, pianist på Tove Ditlevsen-cabaret'en »Mit levende hjerte«, har et problem. Ikke med cabaret'en, men med en af teatrets kommende forestillinger, Jess Ørnsbos »De forkerte«, som udspilles under besættelsen 1940-45.

Han er tilknyttet som musikkon-sulent og higer efter søger efter tidstypiske toner, men må erkende, at de gode gamle 78'ere er svære at opdrive i disse CD-tider. Og nu beder han omverdenen om hjælp.

Han har brug for plader med en

håndfuld af datidens mest populære sangerinder: Zarah Leander, især med hendes tyske indspilninger fra krigsårene. Alice Babs med »Swing it, Magistern«. Lulu Ziegler med nogle af hendes tidlige indspilninger. Lilian Ellis med musikken fra filmen »Alle går rundt og forelsker sig«. Og endelig Lala Andersson med hendes udgave af »Lili Marleen«.

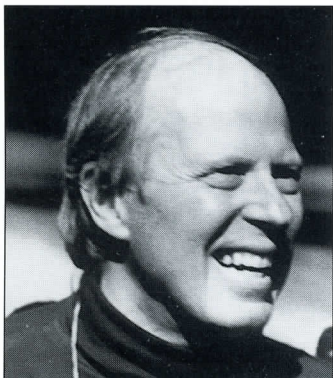
»Det gør ikke noget, hvis de skratter lidt, tværtimod. Så virker musikken mest autentisk«, siger Peter Beck. Og han behø-

ver kun at låne klenodierne et par dage, så de kan optages på bånd i teatrets lydstudie.

Velvillige udlånere med brugbare plader kan henvende sig til informationsafdelingen på tlf. 86 12 07 22. Vi siger tak for lån med et par fribilletter til forestillingen, som får premiere på Scala 6. maj i Flemming Weiss Andersens iscenesættelse.

Sponsor for Aarhus Teater

ASGER BONFILS
Skuespiller, instruktør
og dramaturg

Asger Bonfils vil nødtigt vurdere sig selv som skuespiller. »Hvis en instruktør vælger at placere mig i en rolle, er det sandelig på eget ansvar«, siger han.

På den anden side vil han godt indrømme, at han er en fremragende instruktør – måske en af de bedst kvalificerede. »Men nogle gange er jeg da utålelig, og det er når dyret begynder at røre på sig. Teatret er en djævel i kroppen, der vil ud og nå nogle mennesker, og det er skuespilleren, der har kontakten. Derfor ligger den største tilfredsstillelse også på scenen – vel at mærke når det lykkes at skabe denne kontakt«.

Den ny direktør for Aalborg Teater, Malene Schwartz, har headhuntet Asger Bonfils til teatrets dramaturgiat, som han skal dele med Klaus Hoffmeyer fra begyndelsen af næste sæson. Men Århus vil stadig være udgangspunktet for den 65-årige teatermand, der netop har høstet anmelderroser for sin opsætning af »Jeppe på Bjerget« på Scala og nu selv skal på Store Scene som Prospero i Shakespeares »Stor-men«.

»Det bliver sikkert sidste gang, jeg kan tillade mig den luksus at placere mig selv i nye omgivelser. Men det hører til vores kunst at gå på opdagelse, møde nye mennesker – det kan så gå godt eller skidt, men nu leveres livet jo uden garantibevis. Andet havde også været forfærdeligt kedeligt«, siger Asger Bonfils, der håber også efter de første 30 år at bevare kontakten til den midtjyske landsdelsscene.

Som halvvoksen opdagede han teatrets eventyrlighed i Odense – han husker stadig forestillinger som »Helligtrekongersaften« og »Peer Gynt« og et ensemble med Finn Lassen, Ole Larsen, Bent von Müllen. I København forberedte han sig hos

Asger Bonfils i titelrollen i »Tabori's Goldberg-variationer« med Aksel Erhardson som medspiller – Store Scene 1993.

skuespilleren Blanche Funch, og uddannelsen på Det kongelige Teater tog to år. Holger Gabrielsen og John Price var blandt lærerne, »Price måske den mest stimulerende med sin kraft og energi«.

»Om det kan læres at blive skuespiller? Omhyggelig træning kan måske stimulere nogle egenskaber – så ydmygt må det formuleres – for talent er en udviklingsproces, en svævende og uberegnelig evne. Men det er også et håndværk, hvor du lærer at udtrykke dig med din stemme og din krop. Du kan have nok så fantastiske følelser, men de er jo fuldstændig uden betydning, hvis ingen forstår dem«.

Asger Bonfils begyndte allerede at undervise på Odense Teater. I Århus blev han 1967 rektor for den første skuespillerskole uden for København og har ansvaret for udklækningen af en lang række af de skuespillere, der i dag befolker scene og skærm. Og få år senere fik han sæde i teatrets dramaturgiat, der sammen med teaterchefen sammensætter repertoiret.

»Hvad jeg ser efter i et skuespil?

Der står i loven, at vi skal sikre alsidigheden i tilbudet til publikum, og det er ganske banalt. Men når jeg læser en tekst, er jeg interesseret i, hvad den gør ved mig – sådan rent fysisk i maven. Det er ikke intellektuelt og analytisk, for sådan en teatermand er jeg jo ikke. Bagefter skal der selvfølgelig nogle ord på, der lyder som en objektiv vurdering, men det er altså ikke det primære«.

Allerede i 1957 debuterede han som instruktør i Odense med Tennessee Williams' »Drømmen om Orfeus«, og iscenesættede arbejdet – ikke kun på Aarhus Teater, men på Svalegangen, i Aalborg, på Det kongelige Teater, Det Ny Teater, TV- og Radioteatret – har ofte givet ham pauser som skuespiller. Hans forærlighed har været ny dansk og udenlandsk dramatik samt de store klassikere, ofte set med en troldsplint i øjet som den aktuelle opsætning af »Jeppe på Bjerget«.

»Det har vel noget med ærgerrighed at gøre. Jo ældre jeg bliver, des mindre vil jeg lade mig nøje med at »sådan plejer det nu

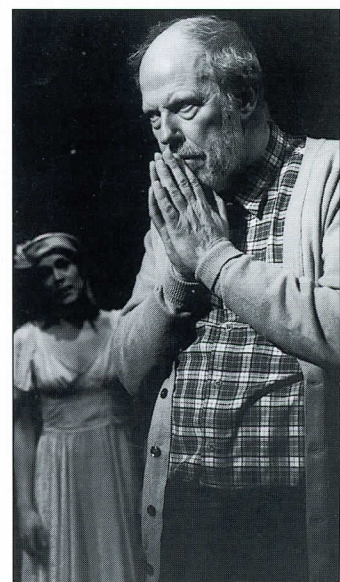
»NU LEVERES LIVET JO UDEN GARANTIBEVIS«

»Andet havde også været forfærdeligt kedeligt«, siger instruktøren og skuespilleren Asger Bonfils

at være«. Og så er jeg selvfølgelig blevet bedre til at læse tekster. Så jeg går på opdagelse – helt uden at være professor – for at finde ud af, om der ikke skulle være et eller andet, som andre har overset. Hvad står der egentlig her? Og skulle der være noget, må jeg jo ud og se, hvad jeg kan gøre ved det«.

Shakespeare har en særlig plads hos Asger Bonfils, og da han blev tilbudt rollen som Prospero, sagde han straks ja til at spille den forhenværende fyrste, »der 12 år efter landsforvisningen kan samle sine fjender og sætte gammel uret på plads, før han vender tilbage til livet, til realpolitikken. Men det sker på bekostning af noget, der har med fantasien at gøre – de frie kunster. Det er faktisk et fortvivlet stykke, men også muntert. Fortvivlet og muntert«.

»Hvorfor jeg aldrig er blevet teaterchef? Hvis mindet ikke helt svigter mig, har jeg helt sikkert søgt en direktørstilling, men jeg fik den heldigvis ikke. Jeg vil jo hellere det andet«.

Som forfatteren Martin i Henning Mortensens »Weekend med sne« – Stiklingen 1993.

BØRGE CHRISTIANSEN
Scenefunktionær

Det var lige før Børge Christiansen kom med i tasken, når hans far – Aarhus Teaters navnkundige scenefunktionær Calle, der også hed Carl – skulle på arbejde. Som 10-årig spillede han sin første statistrolle som nisse i »Nøddebo Præstegaard«, og efter at han i 1963 blev knyttet til teatret som løshjælp, har han ikke været til at drive fra kulisserne. 1. december fejrede han 25 års jubilæum som fastansat scenefunktionær.

»Jeg er nok bidt af en gal teaterkat«, siger Børge Christiansen, der har overlevet syv direktører og begyndte dengang, der var forestillinger alle ugens syv dage, og faggrænser var af mindre betydning, når der var problemer på scenen. »Men mennesker og miljø som på et teater findes ikke andre steder«.

Hans første opgave var »Laser og pjalter« med Preben Uglebjerg og Kate Mundt, der krævede ekstra mandskab – og helst ét, der kunne tage ved. Muskelkraft er stadig en vigtig egenskab for scenefunktionærerne, foruden at de helst skal kende forskel på de kulørte lamper.

Hvid-blå er elevatorer, gul er gulvet, grøn er broen og rød er fortæppet: det er de lyssignaler, regissøren giver til de scenefunktionærer, der er med til at afvikle. Børge Christiansen står oftest på broen, så grøn betyder, at han skal betjene et eller flere af de 48 snoretræk, der hæver og sænker tæpper og dekorationer. Undtagen fortæppet er de 48 snoretræk manuelt betjent, og da der kan hænge op til 400 kilo dekoration i hver, skal der et godt hiv til – og ofte temmeligt mange. I »Elverhøj«, for eksempel, måtte han i ét skift på halvandet minut ændre ved 13 træk i kongesiden og 7 i damesiden.

»Så jeg er ganske enkelt den vigtigste mand på teatret: uden mig går tæppet ikke. Og du kan være

nok så stor en skuespiller – hvad hjælper det, hvis du ikke har noget at stå i?«, siger han. For ud over at medvirke ved opførelserne består hans job blandt andet i at fremstille kulisser på teatrets værksteder.

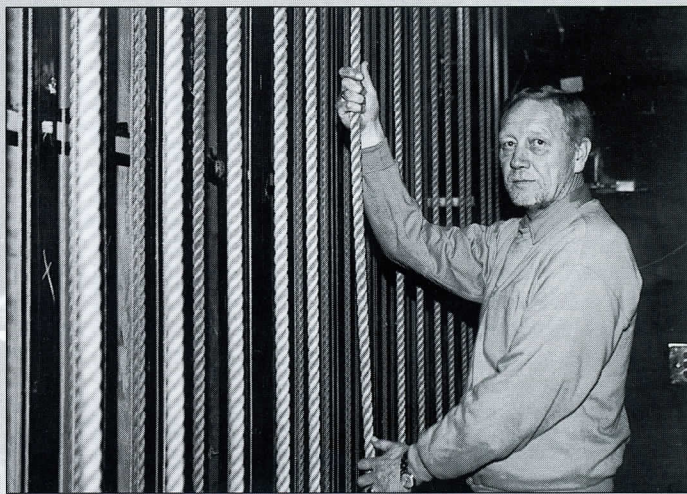
Arbejdstiden er skiftende: Dag 1 kl. 8.00-19.00, dag 2 kl. 8.00-16.00 og 19.00-22.30, dag 3 fri. Samtlige scenefunktionærer på teatret (to smede, en mekaniker, en elektriker, en telefonmontør samt Børge, der er tidligere vinduespøler) har været på svejekursus, så de kan deltage i de fleste led af produktionen.

»Om morgenen rydder vi op på scenen, stiller op til prøver og går så i gang med dekorationerne til de følgende forestillinger. Vi kan godt være beskæftiget med fire-fem opsætninger samtidigt og kommer ret tæt på dem. Jeg kan selvfølgelig ikke spille dem, men godt høre, hvis der bliver sagt noget forkert«.

»Selvfølgelig giver det et ret praktisk forhold til teatret at vide, hvordan det hele foregår, og hvem der laver hvad. Men alligevel er den bedste fornemmelse i verden at gå over Bispetorvet og

»DET ER BEDRE AT VÆRE LIDT TOSSET END MEGET TOSSET«

»Jeg er nok bidt af en gal teaterkat«, siger Børge Christiansen, der nærmest blev båret ind på Aarhus Teater, hvor han har været scenefunktionær i 25 år

Børge Christiansen og kollegerne har 48 snoretræk til Store Scene at holde styr på.

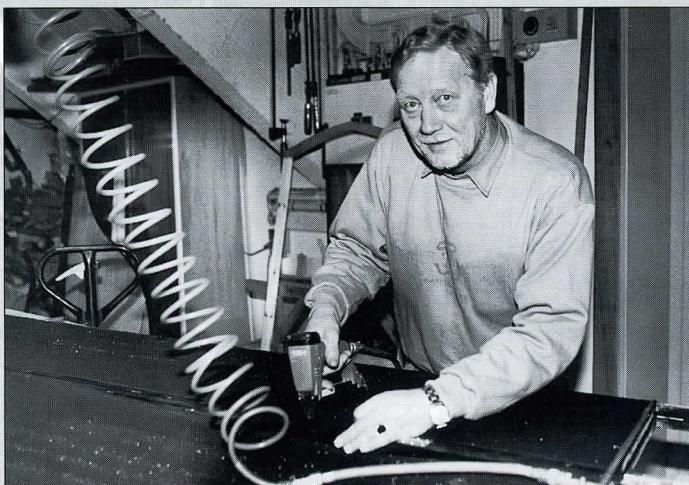
se, at den røde lygte er tændt – så kan du være nok så træt, men det er uden betydning, for nu skal forestillingen skydes af«.

»Det er også en oplevelse at færdes blandt skuespillere og instruktører, både vores egne og gæsterne, selv om de indimellem stiller mærkelige krav. »Det er bedre at være lidt tosset end meget tosset«, plejer vi at sige, og så tager vi ellers fat på de uløselige opgaver«.

Til scenefunktionærernes uofficielle pligter hører også (teaterchefer: læs ikke her) at forestå de *practical jokes*, der løber over scenen ved den sidste opførelse af en forestilling – og som bringer skuespillere og teknikere tæt på krampegrin, mens publikum principielt ikke behøver at bemærke noget.

»Det kan selvfølgelig gå galt – som til »No No Nanette«, hvor vi havde lagt 60 kilo lodder i den kuffert, som Lho Jansberg skulle bære ind. Vi havde bare glemt, at Marguerite Viby skulle fragte den ud – og den lille dame kunne simpelt hen ikke rokke ved kufferten, der vejede lige så meget som hende selv«.

»Så var det straks mere vellykket, da vi sluttede »Sommergæster«. Mads Peter Neumann og Asger Reher skulle bygge en scene af to bukke og syv brædder, men sidste aften lagde vi otte brædder frem. De forsøgte desperat i nogle minutter, mens deres kolleger var ved at sprække af grin, og vi stod og bed i bueben for at holde masken. Til sidst gav de op og kom over med det ottende bræt«.

Snedkerværkstedet er også Børge Christiansens arbejdsplads.

LÆSERTILBUD:

Midtvejs i sæsonen kører teatret i højeste gear med forestillinger eller prøver på samtlige fem scener og dertil hørende aktivitet i alle afdelinger. Der er mere liv bag murene end facaden ud til Bispetorvet umiddelbart afslører, og det vil vi gerne give publikum et nærmere indtryk af.

Årstiden er også fortrinligt egnet til indendørs sysler, og derfor har vi for andet år arrangeret en publikumsdag på Aarhus Teater **lørdag 12. februar**. Med frivillig opbakning fra husets personale bliver der mulighed for både at gå på opdagelse bag kulisserne og at danne sig et indtryk af det prøvearbejde, der nu er i gang på tre af teatrets scener.

Skuespilleren Ejnar Hans Jensen og smeden Jens Villesen – teatrets faste rundviserpar – danser konferenciervduo i Scala Foyeren, som bliver knudepunkt i

Jan Bach, Trulle Jansberg og Lars Gade i »Hva' så, Vivi?« på Scala – en af de tre forestillinger, man kan følge forberedelserne til på publikumsdagen lørdag 12. februar.

formiddagstimerne med indgang via billetkontoret. Det er kl. 10-12, hvorefter vi af hensyn til Tove Ditlevsen-cabaret'en samme sted kl. 14.00 må lukke af for den del af huset. Til gengæld åb-

nes hoveddørene for to timers åben prøve på Store Scene kl. 12-14.

Belært af den overvældende tilstrømning i fjor har vi opgivet at gennemføre organiserede rund-

visninger, men forsøger ved hjælp af pile og skiltning at lede folk rundt i huset ad en nærmere fastlagt rute. Den omfatter bl.a. frisørsalonen, skræddersalen, malersalen, snedkerværkstedet og kantinen, som vil være åben for publikum i dagens anledning. Der er bemanding på alle strategiske punkter, så spørgelysten også kan tilfredsstilles undervejs.

Rundgangen i huset foregår kl. 10-12, og der er i samme tidsrum adgang til prøverne på mini-musicalen »Hva' så, Vivi?« på Scala og elevforestillingen »The End« på Stiklingen. Publikum lukkes ind og ud holdvis med ca. 20 minutters mellemrum, og det gælder også på Store Scene, hvor udvalgte scener fra Shakespeares »Stormen« kan opleves mellem kl. 12 og 14.

Der er fri entré.

FOTO: HANNE LOOP

LÆSERTILBUD:

★ WOODY ALLEN PÅ FYN

Forårstur til »Mig og Bogart« i Odense

Efter en januar med Claus Ryskjær og Ulf Pilgaard på Aarhus Teater er lattermusklerne i god kondition. Og 48 læsere af KLAR SCENE får en særlig chance for at holde formen ved lige, når vi nu tilbyder en munter forårstur til Odense Teater.

Her har der lige været premiere på sceneversionen af Woody Allens mesterstykke »Mig og Bogart« (eller »Play it again, Sam«) med komikeren Flemming Jensen i hovedrollen som den neurotiske, nyligt fraskilte filmspecialist Allan Felix, som trods ihærdig støtte fra vennerne Linda og Dick har mere end svært ved at oprette nye forbindelser til kvindekønnet. Hans forsøg på at leve op til sit store forbillede Humphrey Bogart som kvindebedærer falder heller ikke for heldigt ud.

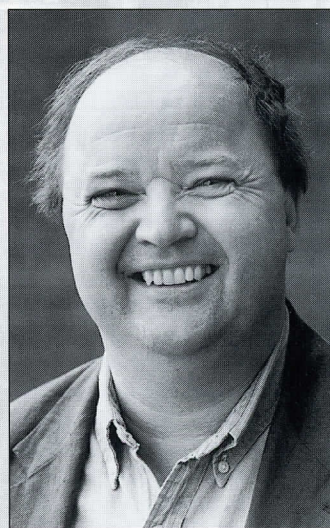
Woody Allen, der for tiden huserer i de danske biografer med »Manhattan Mord Mysteriet«, havde en af sine største filmsucces'er med »Mig og Bogart«. Flemming Jensen har både oversat og iscenesat i samarbejde med Finn Nielsen, mens en lille

halv snes af den fynske landsdelsscenens egne kræfter blander sig i løjerne på scenen.

Vi har reserveret billetter til forestillingen **lørdag 12. marts** og har tilrettelagt et samlet program, som også omfatter bus-transport, rundvisning og spising.

En repræsentant for Aarhus Teater deltager i udflugten, som starter fra busholdepladsen på Bispetorvet kl. 12.00. Kl. 14.30 er vi nået til Odense Teater, hvor en guide står parat til en times rundvisning. Forestillingen på Store Scene begynder kl. 16.00, og efter den venter en middag på den nærliggende restaurant Frank A. kl. 19.00. Kl. 20.30 starter hjemturen til Århus, og vi er tilbage på Bispetorvet senest kl. 23.00.

Den samlede pris for bustransport, rundvisning, teaterbillet og middag er kun **300 kr.** Drikkevarer er dog ikke inkluderet. Billetter til turen købes eller reserveres på **Aarhus Teaters abonnementskontor**, der har

Flemming Jensen – den dominerende hovedkraft i »Mig og Bogart« på Odense Teater

tlf. 86 12 27 06 og er åbent mandag-fredag kl. 10-16. Sidste frist for tilmelding – og betaling – er **torsdag 24. februar**.

Turen gennemføres **kun**, hvis der er mindst 24 deltagere. I modsat fald refunderes de indbetalte beløb.

FOTO: NIELS NYHOLM/ODENSE TEATER

Ray Cooneys forrygende farce »Ægtemand på deltid« med Claus Ryskjær og Ulf Pilgaard i hovedrollerne fyldte Store Scene til sidste plads det meste af januar. To sygdoms-aflysninger umiddelbart efter premieren 10. januar skabte kaos på billet- og abonnementskontoret, som uundgåeligt måtte skuffe en del forventningsfulde teatergængere. En ekstra søndags-opførelse 23. januar kunne langt fra dække efterspørgslen, men der var desværre ikke mulighed for flere.

Privat Teatrets latter-lavine, der blev sat i gang i København midt i september, ruller nu videre over det ganske land til udgangen af april. Opholdet i Århus var en særlig begivenhed for to af de medvirkende. Ulf Pilgaard, præstesøn fra Holme og student fra Katedralskolen, optrådte for første gang på Aarhus Teater. Jesper Ascholt, uddannet fra den henværende skuespillerskole i 1991, vendte tilbage i en rolle, som han fra nytår overtog efter Steen Springborg.

Afgangsholdet på Stiklingen, flankeret af forfatteren Line Knutzon og instruktøren Emmet Feigenberg.

ENDER OG BEGYNDELSER

Vordende skuespillere søger guld på Stiklingen

»Det er som et lille alkymistværksted. Vi støber og støber og håber at skabe guld til sidst«, siger Emmet Feigenberg. Han iscenesætter – som for to år siden – afgangsforestillingen for Skuespillerskolens 4. års elever på Stiklingen. Der er den afgørende forskel, at han nu, halvanden måned før premieren, ikke kender slutningen på det stykke, han instruerer. Men det er helt efter planen.

De seks elever improviserer sig frem i tæt samspil med den unge dramatiker Line Knutzon, Emmet Feigenberg og scenografen Steen Lock-Hansen. De valgte allerede sidste forår arbejdstitlen »The End«, men den bliver ændret, fastslår instruktøren. Nok starter historien med en afslutning – et ungt par, der bryder med hinanden – men stykket kommer til at handle lige så meget om begyndelser.

Line Knutzon, få dage forinden hædret med Marguerite Vibys legat på 25.000 kr., kom til prøvestarten midt i januar med oplæg til den første fjerdedel af stykket, skitsen til de seks personer og de tre lejligheder, der udgør de fysiske rammer. Under tre-fire ugers ophold i Århus har hun dagligt skrevet videre på historien med inspiration og ideer fra holdet, som sideløbende har arbejdet med de færdige dele af teksten.

»En usædvanlig, men sjov og spændende skabelsesproces«, siger Emmet Feigenberg. »Vi prøver os frem med både indhold og formsprog, men har at gøre med en komedie. En skævt

drejet historie om mennesker i Danmark i dag med vægten på komiske og bizarre situationer. Men alvor er der også i skildringen af disse personer, som gør den opdagelse, at både kærligheden og verden i øvrigt er mere kompliceret, end de troede«.

De seks vordende skuespillere, som alle tilknyttes Aarhus Teaters faste ensemble i den kommende sæson, er Camilla Bendix, Ellen Hillingsø, Mette Kolding, Pelle Koppel, Mads M. Nielsen og Peter Reichhardt.

Det startede med en stak sange og en kontakt til en tekstforfatter. Så var det en entertainer med eget band, så en ledig scene, så en instruktør med tid her-og-nu, så en flok frivillige hjælpere på og uden for Aarhus Teater. Og resultatet? En splinterny dansk musical, som får scenedåb på Scala 25. februar.

Med inspirationskilder i bl.a. »My Fair Lady« og den filmatiserede Stephen King-gyser »Miseri« har den rock- og pop-garnerede »Hva' så, Vivi?« siden november taget form som en halvanden times forestilling, primært adresseret til de 15-90 årige. Andre opvakte aldersgrupper er dog også velkomne.

Skuespilleren Trulle Jansberg, ridefogedens fristende kone i

HJERTETS STEMME

Tove Ditlevsen med stilfærdig styrke

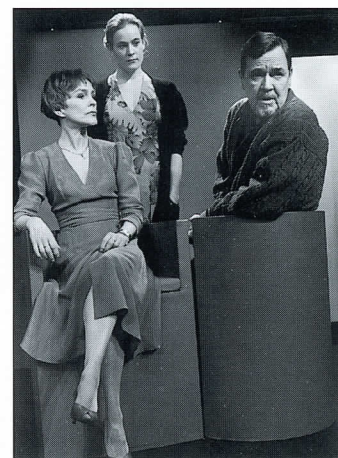
Som lyriker talte Tove Ditlevsen med hjertets stemme – og 18 år efter sin død har hun fortsat et stort og lydhørt publikum. Det er fastslået med cabaret'en »Mit levende hjerte«, som har fået en meget fin modtagelse på Cabaretscenen i Scala Foyeren.

»Den rene lyst... et helstøbt billede af Tove Ditlevsens værk, hendes livsforstand og længsler«, skrev f.eks. Morgenavisen Jyllands-Posten efter premieren 14. januar.

Tove Ditlevsen (1918-76) efterlod sig – blandt meget andet – et dusin digtsamlinger, og hun betragtede først og fremmest sig selv som lyriker: »I min poesi har jeg udtrykt det sandeste og mest ægte, jeg ejer i mit sind«. Jørgen Heiner har samlet og iscenesat 60 tekster, musikalsk indrammet og til dels akkompagneret af pianisten Peter Beck i melodier af bl.a. Otto Hænning, Kai Normann Andersen, Knud Vad Thomsen, Mogens Jermin Nissen, Hans Dal, Søren Hansen og Anne Linnet.

Teksterne fremføres af Julie Carlsen, Elsebeth Steentoft og Ole Wegener, og de klæder – med Politikens ord – både digterne og hinanden ualmindelig fint.

Den halvanden time lange eftermiddagsforestilling lader en rød tråd bugte sig gennem livsafsnit som barndom, ungdom og forældretilværelse, ægteskab og skilsmisse, men naturligvis også med forelskelsen og kærligheden som væsentlige elementer. Og nok er sproget følsomt, stilfærdigt og ofte smertefuldt, men humor og sarkasme krydres også Tove Ditlevsens univers. Kontrasterne antydes i klare, stærke farver i Jørn Walsøes dekoration til forestillingen, som der stadig er chance for at opleve. Den spilles til 19. februar.

Elsebeth Steentoft, Julie Carlsen og Ole Wegener på Cabaretscenen.

VIVI GÅR PÅ VINGERNE

»Hva' så, Vivi?« – ny dansk musical på Scala

»Jeppe på Bjerget«, har skrevet sangteksterne og spiller også titelrollen i forestillingen, der på smukkeste vis har forenet den etablerede teaterverden med den såkaldte undergrund i musical-gruppen Konfetti.

Jan Bach, fastansat regissør på Aarhus Teater og garvet rockmusiker med alsidige erfaringer som komponist, har skrevet musikken og skal selv på scenen som vicevært, der forelsker sig heftigt i Vivi uden at få den fjerneste respons. Hendes store kærlighed er nemlig TV-stjernen Lassie Dino, som ganske uventet og mere eller mindre frivilligt bliver hendes gæst. Han må møjsommeligt opfylde hendes drømme om at blive forvandlet fra rappenskralde til TV-klar jet-setter.

Lassie Dino, der medbringer sit eget band Den Gule Flyver, er også kendt som Lars Gade, århusiansk komiker og entertainer med baggrund i teatersportsgruppen Alt På Eet Bræt, som også tæller skuespilleren Kristian Holm Joensen. Sidstnævnte forsøger sig som instruktør på »Hva' så, Vivi?« – imellem prøverne på Shakespeares »Stormen«, hvor han selv er på rollelisten. Lars W. Plumhoff, medforfatter til egnsspillet »Pramdragerne« på Værket i Randers i 1992, har skrevet den moderne forvandlingshistorie om Vivi. Claus Helbo er scenograf og Søren Jensen musikalsk chefpilot på Den Gule Flyver i en produktion, som i enhver henseende går på vingerne uden sikkerhedsnet.

EN MAGISK REJSE

Ånder og dæmoner i »Stormen« på Store Scene

Efter »Vinden i piletræerne« og latterorkanen »Ægtemand på deltid« er der stilhed før »Stormen« på Store Scene – Shakespeares sidste skuespil fra 1611, som aldrig tidligere har været opført på Aarhus Teater, kun strejft som inspirationskilde for den populære rockmusical »Den forbudte planet«.

Den svenske iscenesætter Johan Bergenstråhle og scenografen Claus Rostrup forbereder en magisk rejse i et univers uden skel mellem drøm og virkelighed. Som i David Lynch' TV-serie »Twin Peaks« får okkulte kræfter frit spil. Ånder og dæmoner griber ind og driver personernes handlinger som den naturlige sag af verden.

»Stormen« er et tidløst, poetisk eventyr om magt og magi, intriger og instinkter, kaos og kærlighed. Titlen hentyder til et uvejr, som fremmanes af Prospero. Han er den retmæssige her-

tug af Milano, men fordrevet til en øde ø, hvor han lever med sin unge datter – og de naturånder, han behersker med sin trolldom.

Nu vil skæbnen, at hans fjender nærmer sig, og Prospero lader dem lide skibbrud. Enhver grænse mellem det mulige og umulige overskrides i det efterfølgende opgør, som åbner for dimensioner af dyb gru og høj komik. Prosperos kamp for retfærdigheden rejser mange ydre og indre storme, men da han omsider har genvundet sit hertugdømme og afsværges sin magi, ser alle på livet med nye øjne. Og midt i dette spil med følelser og illusioner opstår et bevægende kærlighedsforhold mellem Prosperos datter Miranda og hans ærkefjendes søn.

Asger Bonfils har den store rolle som Prospero i dette tvetydige, chokerende moderne drama, hvor en magisk neocirkel er

Charlotte Bøving, Asger Bonfils og Olaf Johannessen – Ariel, Prospero og Caliban i »Stormen« på Store Scene.

scenens kraftfelt. Charlotte Bøving spiller hans luftånd Ariel, Mette Agnethe Christensen datteren Miranda, og blandt de øvrige medvirkende er Jens Zacho Böye, Jens Pedersen, Bue Wandahl, Olaf Johannessen, Kristian Holm Joensen, Flemming

Larsen, Lars Høy, Karen Wegener, Thomas Leth Rasmussen og Jan Linnebjerg.

Niels Brunse har nyoversat Shakespeares tekst, og den ledsages af ny musik, komponeret af Søren Dahl. Chris Blackwell står for koreografien.

Jette Sievertsen og Pia Henningsen i »Gensynets Trilogi« på Studio.

SPIL FOR GALLERIET

Ferniseringsgæster i nærbillede på Studio

Den tyske dramatiker Botho Strauss fortæller i snapshots. Han går tæt på sine personer, stiller skarpt, tager sit billede og går videre til den næste. For så at vende tilbage i et ubevogtet øjeblik, som kan afsløre endnu en side af den virkelighed, der omgiver mere eller mindre almindelige moderne mennesker. Det er også teknikken i »Gensynets trilogi«, hans gennembrudsværk fra 1976, som nu får dansk premiere på Studio i Søren Iversens iscenesættelse. Søren Iversen har fire tidligere Botho Strauss-opsætninger bag sig, bl.a. »Tiden og værelset« samme sted i efteråret 1991. Og han mener, at »Gensynets trilogi« er den mest åbne og tilgængelige – »næsten en realistisk komedie«. Handlingen udspilles på et galleri, der har fernisering på en udstilling med titlen »Kapitalistisk realisme«. Den rummer bl.a. et provokerende billede af bestyrelsesformanden, og direktøren bliver presset til at lave ophængningen om. Han bliver også ankla-

get for manglende sammenhæng i valget af billeder, men forsvare sig: »Jeg ser overhovedet ingen sammenhæng. Den findes heller ikke«.

»Men den egentlige handling går på personernes indbyrdes relationer, især i følelseslivet og kærligheden«, siger Søren Iversen. »Det er genkendelige nærbilleder af os selv – den rige frue, det evige lade-sig-skilte par, den egoцентриske far og hans negligerede søn, de forelskede, der ikke tør sige ja til hinanden osv. Det er et udsnit af borgerskabet«.

Stykket er oversat af Niels Brunse, og scenografen Erik Söderberg har indrammet et persongalleri, som ud over gæsterne Teis F. Bayer og Søren Elung Jensen og et par statister tæller 13 af teatrets faste skuespillere: Merete Hegner, Dorthe Hansen Carlsen, Merete Voldstedlund, Pia Henningsen, Lone Rode, Jette Sievertsen, Jens Albinus, Peter Bork, Ejnar Hans Jensen, Páll Danielsen, Karl Erik Christophersen, Peder Holm Johansen og Henning Olesen.

Store Scene 18. februar - 12. marts

STORMEN

Hverdage kl. 19.30, lørdage kl. 16.00

Scala 25. februar - 19. marts

HVA' SÅ, VIVI? (gæstespil)

Onsdag-fredag kl. 22.00, lørdage kl. 20.00

(Mulighed for ekstra spilledage – se dagspressen)

Studio 4. februar - 12. marts

GENSYNETS TRILOGI

Hverdage kl. 19.30, lørdage kl. 16.00

Stiklingen 18. marts - 23. april

THE END (arbejdstitel)

Hverdage kl. 19.30, lørdage kl. 16.00

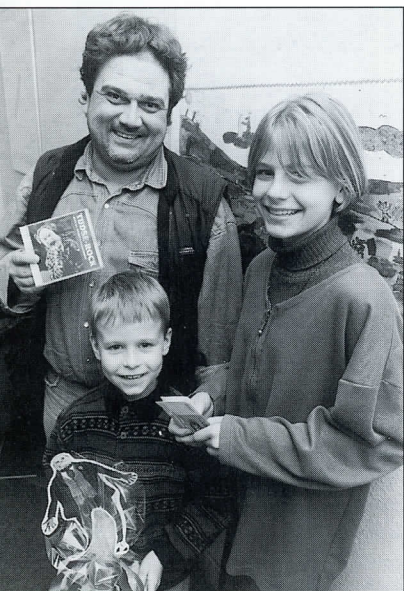
Cabarets scenen - til 19. februar

MIT LEVENDE HJERTE

Hverdage kl. 17.00, lørdage kl. 14.00

Billetsalg: 86 12 26 22 ★ Abonnement: 86 12 27 06

PREMIEREKALENDER

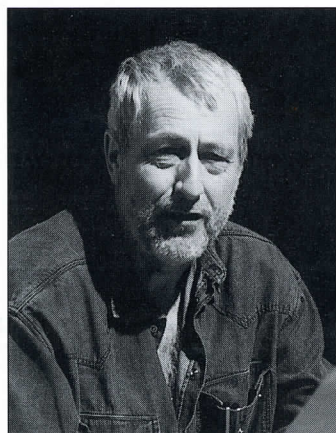

Kim Veisgaard modtog Rasmus og Kristine med både chokoladefrøer og åbne arme, da de hentede deres »Tudse-rock«.

Den 13-årige Kristine Køllgaard fra Århus har noget, de andre ikke har: et signeret eksemplar af single-CD'en »Tudse-Rock«, Kim Veisgaards slagnummer fra »Vinden i piletræerne« på Aarhus Teater. Med et bud på 1509 kr. (og forældrenes velsignelse) sikrede hun sig klenodiet, som teatret udbød i en skriftlig publikumsauktion i forbindelse med forestillingen. Kristines lillebror Rasmus medvirkede i forestillingen som både muse- og kaninunge, og han var naturligvis også med, da hun fik overdraget værket af Kim Veisgaard selv. Vi fandt det også passende at lægge et par poser chokoladefrøer oven i handelen. Kristines indsats – 1207,20 kr. efter moms – er sendt videre til Nordisk Herpetologisk Forening, der varetager paddernes og krybdyrenes interesser i Norden, og som i øvrigt fejrer 50 års jubilæum i år. Foreningens formand, Henrik Bringsøe, Køge, har kvitteret med et brev, hvori han forsikrer, at pengene falder på »et tørt sted«.

Ulf Stenbjørn, spillevende veteran i Aarhus Teaters ensemble, fik sin velfortjente del af glæderne, da Skuespillerforeningen af 1879 kort før jul uddelte de årlige legater. Han blev hædret med Ole Larsens Legat på 10.000 kr. – og har fejret erkendtligheden med en tur til Budapest i januar.

Skuespilleren Henning Olesen – Muldvarp i »Vinden i piletræerne« og nu galleridirektøren Moritz i »Gensynets trilogi« – slutter sæsonen som gæst på sin gamle arbejdsplads. Han har netop startet prøver på Howard Barkers »Borgen« på Svalegangen, hvorfra han kom til Aarhus Teater i sommeren 1992.

Johan Bergenstråhle – efter »Stormen« venter »Bryllupsfotografen«.

Svenskeren Johan Bergenstråhle, manden bag den aktuelle opsætning af Shakespeares »Stormen« på Store Scene, er også en anerkendt filminstruktør i Danmark. Da han startede prøverne i Århus for et par måneder siden, havde han netop fuldført optagelserne til en ny dansk spillefilm, »Bryllupsfotografen« med Kurt Ravn i titelrollen. Den skal han snart i gang med at klippe, så den færdige film kan være klar til biografpremiere i september.

»Drømmer jeg, eller er jeg vågen ...« Jens Albinus havde kæmpesucces som Jeppe. Nu spiller han ung mand med kærestesorger i »Gensynets trilogi« på Studio.

Nytolkningen af Holberg-komedien »Jeppe på Bjerget« blev en stor triumf for både instruktøren Asger Bonfils og Jens Albinus i titelrollen. Forestillingen på Scala fik fremragende anmeldelser og tiltrak et så stort publikum, at spilleperioden kunne forlænges med tre dage midt i januar – og stadig med fulde huse. 7995 besøgende, for en stor del unge, gav en belægningsprocent på 87,2.

To kendte ansigter fra Aarhus Teater spiller hovedrollerne i en ny dansk TV-film, »Sejren«, som Zebra Film har produceret i samarbejde med Skleroseforeningen. Jette Sievertsen og Caspar Koch er et fraskilt par, hvis tilværelse bliver radikalt ændret, da han bliver ramt af sklerose. Lars Normann har instrueret filmen, der er optaget i Århus med henblik på udsendelse i TV 2.

Teatergruppen Mariehønen i Randers, i november hædret med Årets Børneteaterpris 1993, har i al stilfærdighed haft endnu en succes på Aarhus Teater Scala. Den sidste uge af januar var der to gange dagligt fuldt hus til ungdomsforestillingen »Een for alle«. Mariehønen havde forlods solgt hovedparten af billetterne til skoler og stod også selv for den resterende del af billetsalget.

Aarhus Teaters husdramatiker Astrid Saalbach gør sig også gældende uden for landets grænser. Hendes skuespil »Morgen og aften«, som blev uropført på Studio i sidste sæson, har netop haft premiere på Rogaland Teater i Stavanger i Geir Sveass' iscenesættelse, og flere skandinaviske teatre meldes interesserede.

KLAR SCENE

udgives fire gange i sæsonen 1993/94 af Aarhus Teater i et oplag på 10.000 eks. Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Bladet sendes gratis til teatrets abonnenter og kontaktfolk. Andre kan få det tilsendt ved forlods at betale 5 kr. pr. nummer til dækning af porto og administration. Henvendelse til Aarhus Teaters abonnementskontor, Teatergaden, 8000 Århus C, tlf. 86 12 27 06.

Bladet kan hentes gratis på teatret. Redaktion: Jørn Rasmussen (ansv.) I redaktionen: Jørn Rossing Jensen. Grafisk oplæg: Lene Kjellerup. Produktion: Kanne Tryk A/S, Århus. Redaktionen afsluttet 27. januar 1994. Næste nummer udsendes omkring 1. april 1994.

Aarhus Teaters informationsafdeling, Skolegade 9, 8000 Århus C. Tlf. 86 12 07 22, fax 86 18 02 92.